
Erna Solberg (Hovedindlæg)

De nordiske landene spilte en sentral rolle i utformingen av FNs 17 ambisiøse bærekraftsmål som ble vedtatt i fjor. I motsetning til tusenårsmålene, som var en bistandsagenda, gjelder bærekraftsmålene for alle land og for alle regioner. Alle land har nå en jobb å gjøre for universell oppnåelse av bærekraftsmålene. Vi er i samme båt. Ja, vi er nå alle blitt utviklingsland – også de nordiske. Oppfølgingen av bærekraftsmålene må skje både på hjemmebane og internasjonalt. Jeg er derfor glad for at Nordisk råd har tatt initiativet til å diskutere hvordan vi fra Nordens side kan gjennomføre og bidra til at bærekraftsmålene kan nås innen 2030.

FNs bærekraftsmål er nå hovedsporet for verdenssamfunnet for å løse samtidens absolutt største utfordringer: den store ungdomsledigheten, utdanningsutfordringene, helseutfordringene, arbeidet for likestilling mellom kjønnene, begrense konflikter, tvungen migrasjon, epidemier og skadelige klimaendringer. Det går til årsakene til krig og konflikt og utfordringer i verden, og dette er utfordringer som ikke forholder seg til grenser eller til økonomiske skillelinjer. Derfor er det viktig med en felles innsats, og et bredt globalt samarbeid er helt avgjørende for å nå målene.

Vi trenger ulike partnerskap – partnerskap mellom FN og medlemslandene, men også mellom myndigheter, næringsliv og sivilsamfunnet. Og jeg mener at her kan Norden spille en viktig rolle. Vi har tradisjon for å bygge partnerskap mellom næringsliv og sivilsamfunn og myndighetene. Vi har tradisjon for å jobbe sammen, både regionalt og i FN. Vi kan spille en rolle bilateral bistand og i oppfølgingen av våre nasjonale mål, og det er derfor viktig at vi nå diskuterer bærekraftsmålene her i FN-byen København.

Det er nemlig nå arbeidet starter for alvor. Da jeg var i FN i fjor, under vedtaket, siterte jeg den kjente filosofen Elvis Presley. Han sa: “A little less conversation, a little more action, please.” Det tror jeg faktisk er noe av det viktigste på dette området. Ikke til forkleinelse for en politisk debatt her, men det er faktisk handling vi først og fremst trenger. Vi er en del av en global virkelighet som påvirker oss, men vi trenger også å bli påvirket gjennom våre politiske beslutninger.

Partnerskap og felles innsats er noe jeg særlig vektlegger i mitt arbeid som leder av FNs generalsekretær sin rådgivergruppe for bærekraftsmålene. Internasjonalt står arbeidet for global utdanning, særlig for jenter, helse og likestilling helt sentralt hvis vi skal klare å utrydde fattigdom og skape bevissthet om bærekraftig utvikling.

Jeg tror et viktig første skritt for våre nordiske land er å erkjenne at bærekraftsmålene også må følges opp på hjemmebane. Derfor tok jeg tidlig initiativ til at vi i den norske regjeringen skulle starte arbeidet med å identifisere hvilke områder vi – nasjonalt – har utfordringer på for å nå målene. For selv for Norge vil det være krevende å møte enkelte av målene, f.eks. når det gjelder reduksjon av ikke-smittsomme sykdommer, kjønnsbasert vold, frafall i skolen og antallet unge som er utenfor arbeid og utdanning, eller det å klare å mestre kostnadene ved utslippsreduksjoner av klimagasser.

I Norge har vi valgt å bygge på vel etablerte prosesser i vår måte å jobbe på. Oppfølgingen håndteres løpende innenfor hvert enkelt departements ansvarsområde. Finansdepartementet koordinerer nasjonalt og samler opp status i Nasjonalbudsjettet. Utenriksdepartementet har ansvaret for å følge opp internasjonalt og i bistandspolitikken.

Ved å følge opp hjemme tror jeg at vi i de nordiske landene vil sikre vår troverdighet internasjonalt, også i arbeidet for å bøte på årsakene til vedvarende fattigdom, konflikter og ekstremisme, migrasjon og klimautfordringer.

Nordisk råd er et viktig organ for erfaringsutveksling og for faglig samarbeid.

Gjennom mange tiår har vi gjennom dette utviklet et nært og velfungerende samarbeid, og utfordringene for å nå bærekraftsmålene er i stor grad de samme. Flere av disse utfordringene er det naturlig at vi søker å løse sammen, og i den verktøyboksen vi har, er bl.a. våre komparative fortrinn: Vi har gode sosiale sikkerhetsnett, vi har solid omstillingsevne, og vi har gode organisatoriske rammeverk. Og vi er verdensledende på mange områder: Vi har gratis utdanning og skoler som gir de fleste barn en god start i livet og evne til å lære å lese og skrive. Vi har et helsevesen som gir innbyggerne et godt helsetilbud. Vi har en høy andel kvinner som deltar i yrkeslivet, og vi har bygget opp effektive partnerskap mellom arbeidslivets parter, privat sektor og sivil samfunn.

Nordiske land har en tradisjon for å bidra internasjonalt med langsiktig utviklingshjelp og humanitær hjelp til dem som trenger det mest. Men vi kan ikke hvile på laurbærene. Bærekraftsmålene utfordrer oss til videre samarbeid innen det økonomiske området og innenfor sosial- og miljøsektorene.

På det økonomiske området er samarbeid og integrasjon i Norden godt utviklet. For eksempel er fri bevegelse av arbeidskraft et viktig resultat av det nordiske samarbeidet, og våre land har gjensidig nytte av mobiliteten av arbeidskraft over landegrensene.

Utfordringene knyttet til miljø og klima er helt sentrale når det gjelder bærekraftsmålene. Alle de nordiske landene har høye ambisjoner for å redusere utslipp av klimagasser. Grenseoverskridende forurensning på ett område kan utløse økt samarbeid og bidra til at vi finner bedre løsninger. Derfor mener jeg at et godt nordisk samarbeid kan øke effekten av det vi gjør i hvert enkelt land, og lykkes vi med å se fremtidig samarbeid gjennom 2030-agendaens prisme, så vil Norden være med på å løse globale utfordringer fremover.

Nordisk råd kan derfor – i sum – spille en pådriverrolle overfor nasjonale myndigheter når det gjelder å skape bevissthet om bærekraftsmålene, og vi kan samarbeide gjennom Norden på en måte som blir lagt merke til, og som inspirerer andre regioner.

Tietoja

Puheen numero

35

Laji

Hovedindlæg

Henkilö

[Erna Solberg](#)

Speaker role

Statsminister, Norge

Päivämäärä

01.11.16 17:07